

วารสารบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ ปีที่..... ฉบับที่..... เดือน..... พ.ศ.

ความพึงพอใจของครูที่มีผลต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม

พรพรกร แก่นจันทร์

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม โดยกำหนดกรอบเนื้อหา เป็น 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศภายใน และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา และเพื่อเปรียบเทียบเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม ในแต่ละด้านจำแนกตามประสบการณ์ในการทำงานและระดับการศึกษา รวมจำนวนครู 113 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ความถี่ (Frequency) และ ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (one-way Analysis of Variance) และการทดสอบเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe' Post hoc Comparison) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมพบว่า มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง และเมื่อจำแนกเป็นแต่ละด้านของปัจจัยจะพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการบริหารหลักสูตร/ด้านการนิเทศภายใน และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดตามลำดับ 2) ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดเขมาภิรตารามโดยรวมไม่แตกต่างกันทุกด้าน 3) ครูที่มีระดับการจัดการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดเขมาภิรตารามโดยรวมไม่แตกต่างกันทุกด้าน

คำสำคัญ

การบริหารงานวิชาการ ความพึงพอใจ ครู

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 มาตรา 6 กล่าวว่า iva การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ คุณธรรมจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของการจัดการศึกษา

โดยทั่วไปที่เน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิต ๗ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ คือเป็นคนดี มีปัญญาและมีความสุข (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545, หน้า 1)

การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญประการหนึ่งในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้า และสามารถแก้ปัญหาในสังคม ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่การวางรากฐานพัฒนาการของชีวิตตั้งแต่แรกเกิด ตลอดจนถึงการพัฒนาศักยภาพ และขีดความสามารถของตนเองที่จะดำรงชีพ และประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้ทันการเปลี่ยนแปลงรวมทั้งเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, หน้า 2544) โลกในปัจจุบันมีความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ มีการแข่งขันกันสูงมากทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง การศึกษา เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆมากมายและรวดเร็ว จึงจำเป็นที่แต่ละประเทศต้องเรียนรู้และปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยปัจจัยสำคัญที่สามารถเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงได้ คือ “คุณภาพของคน” การศึกษาเป็นกระบวนการที่พัฒนาคนให้มีคุณภาพ เมื่อคนมีคุณภาพแล้วย่อมส่งผลให้คนและประเทศชาติมีความเจริญก้าวหน้า ในระยะเวลาที่ผ่านมาการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของเด็กไทยยังค้ำคายนานาอารยประเทศจึงมีความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาเด็กไทยให้มีคุณภาพดีขึ้นในทุกๆด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านสติปัญญา ความรู้ความสามารถ หรือคุณธรรม จริยธรรม (ดาริ บุญชู, 2545 , หน้า 2 – 3) จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2544 , หน้า 4 – 7) ในด้านแนวคิดที่ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” ในทุกมิติอย่างเป็นองค์รวม และให้ความสำคัญกับการพัฒนาที่สมดุลทั้งด้านตัวคน สังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้างระบบบริหารจัดการภายในที่ดีให้เกิดขึ้นในทุกระดับ อันจะทำให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน การพัฒนาประเทศในอีก 20 ปีข้างหน้า มุ่งยกระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสร้างค่านิยมร่วมให้คนไทยตระหนักถึงความจำเป็นและปรับเปลี่ยนกระบวนการคิด ทักษะคิดและกระบวนการทำงานโดยอัญเชิญแนว “ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” ตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมาเป็นปรัชญานาทางให้เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงที่มุ่งสู่การพัฒนาที่สมดุลพร้อมที่จะก้าวทันโลกได้อย่างรู้เท่าทัน จากความจำเป็นที่ต้องมีการพัฒนาคุณภาพของคนดังกล่าวมาข้างต้น รัฐจึงกำหนดนโยบายปฏิรูปการศึกษา และตราพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ใช้เป็นเครื่องมือดำเนินการปฏิรูปทั้งด้านหลักสูตร การเรียนการสอน ครูและบุคลากร ทรัพยากร และระบบบริหารจัดการ

การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา และมีความสุข ท่ามกลางสภาพสังคมปัจจุบันนับเป็นสิ่งยากยิ่ง โดยเฉพาะในยุคที่สังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมืองและสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของประชากรทั่วไป โดยเฉพาะชาวชนบท ซึ่งด้อยโอกาสในทุกๆ ด้าน แม้กระทั่งโอกาสที่จะได้รับ

การศึกษา ดังที่ สมบัติ ชำรงชัยวงศ์ (2539, หน้า40) ได้กล่าวไว้ว่า ปัจจัยต่อความสำเร็จต่อการพัฒนาชนบทไทย นั้นยังไม่ประสบความสำเร็จ ส่วนหนึ่งเกิดจากการที่ประชากรส่วนใหญ่มีการศึกษาน้อย ขาดความรู้ความเข้าใจในการสร้างสรรค์ชีวิตที่ดีให้แก่ตนเอง ขาดเป้าหมายที่ดีของชีวิต และได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า รัฐจะต้องขยายโอกาสทางการศึกษาให้แก่เยาวชน ปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนโดยเฉพาะด้านหลักสูตร ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคม รัฐบาลปัจจุบันมีความมุ่งมั่นที่จะพัฒนาคุณภาพการศึกษาและขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึงทุกกลุ่ม เพื่อให้การศึกษาเป็นกระบวนการพัฒนาคนให้มีขีดความสามารถเต็มตามศักยภาพ มีคุณภาพชีวิตที่ดีและเป็นแรงผลักดันที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศให้เจริญรุ่งเรือง โดยจะดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้รับการศึกษาต่อเนื่อง 12 ปี ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 กำหนดให้บุคคล มีสิทธิเสมอภาคกันในการเข้ารับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐจะต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดย

ในการบริหารงานในโรงเรียนนั้น การบริหารงานวิชาการมีความสำคัญมากที่สุด เนื่องจากงานวิชาการเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทุกอย่างในโรงเรียน โดยเฉพาะกิจกรรมการเรียนการสอน การปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอน ซึ่งเป็นจุดหมายหลักของโรงเรียนและเป็นเครื่องชี้วัดความสำเร็จในการจัดการศึกษาของโรงเรียน คุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของโรงเรียนอยู่ที่งานวิชาการ ส่วนงานอื่นๆ เป็นงานสนับสนุนในทางวิชาการ ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของ กิตติมา ปริดิติลล (2532, หน้า47) ที่กล่าวว่างานบริหารวิชาการเป็นงานที่สำคัญยิ่ง เพราะงานวิชาการช่วยพัฒนาสติปัญญา ความนึกคิดของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนมีคุณค่าในสังคม ดังนั้นงานวิชาการจึงถือเป็นงานสำคัญอันหนึ่งของการบริหารการศึกษา และอุทัย บุญประเสริฐ (2532 , หน้า219) ได้ยืนยันความสำคัญของงานวิชาการไว้ว่า งานวิชาการเป็นงานที่พิสูจน์ความสำเร็จของสถานศึกษาหรืออีกนัยหนึ่งความสำเร็จของสถานศึกษาคือเด็กที่เป็นผลผลิตของ โรงเรียนมีคุณภาพและคุณสมบัติตามที่หลักสูตรกำหนด คือมีผลสำเร็จทางด้านการเรียนสูงหรือเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ รวมทั้ง ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543, หน้า141) กล่าวว่า การบริหารงานในสถานศึกษาจะดำเนินไปด้วยดีต้องอาศัยบุคลากรในสถานศึกษาและภารกิจหลักของสถานศึกษา คือการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนซึ่งครูเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรง ครูจึงเป็นบุคลากรที่สำคัญยิ่งในการบริหารงานวิชาการจนมีคำกล่าวไว้ว่า ไม่มีครู ไม่มีโรงเรียน

การดำเนินงานใน โรงเรียนเขมาภิตรากรมุ่งให้บรรลุเป้าหมายโดยเฉพาะในด้านการพัฒนาคุณภาพผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน โรงเรียนเขมาภิตรากรมุ่งจำเป็นต้องให้ความรู้และประสบการณ์ทางด้านวิชาการและวิชาชีพควบคู่กัน ไป ทั้งนี้เพื่อที่จะให้นักเรียนได้มีความรู้ คู่คุณธรรม และทักษะในการประกอบอาชีพเป็นอย่างดี จากปัญหาที่ผู้วิจัยพบ คือ มีปัญหาในด้านการเรียนการสอนดังนี้ คือ การจัดครูเข้าสอนส่วนใหญ่ไม่ตรงตามวิชาเอกและวิชาชีพ ครูรับภาระการสอนหลายวิชารวมทั้งมีภาระงานนอกเหนืองาน

สอนมาก ขาดประสบการณ์ในการสอน ยังไม่มีความเข้าใจเรื่องหลักสูตรอย่างชัดเจน ถึงแม้จะไม่มีปัญหาในด้านการขาดแคลนสื่อ วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีประกอบการเรียนการสอนแต่การเรียนการสอนส่วนใหญ่ไม่เป็นไปตามหลักการ (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2534, น. 56 – 69) และจากรายงานวิจัยทางการศึกษาของกองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการกระทรวงศึกษาธิการ (2535, น. 25 – 26) สรุปปัญหาของการจัดการศึกษาไว้ดังนี้

1. หลักสูตรและการใช้หลักสูตร เอกสารหลักสูตรและคู่มือหลักสูตรได้รับครบแต่บุคลากรก็ยังไม่มีความเข้าใจในเรื่องการจัดทำหลักสูตรตามความต้องการ หนังสืออ่านเพิ่มเติมและหนังสือสำหรับใช้ค้นคว้าที่โรงเรียนได้รับแจกไม่ตรงกับหลักสูตร นักเรียนได้รับหนังสือเรียนล่าช้า

2. ด้านผู้สอน ไม่สามารถจัดให้ผู้สอนได้ตรงกับวิชาเอก ผู้สอนมีความกระตือรือร้นในการจัดการเรียนการสอนน้อย

3. เทคนิควิธีสอนและการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนมีประสบการณ์ในด้านเทคนิควิธีสอนน้อย ขาดสื่อและอุปกรณ์สำหรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน

4. การจัดทำแผนการสอน ผู้สอนไม่สนใจในการจัดทำแผนการสอน ผู้สอนมีความเข้าใจในการจัดทำแผนการสอนที่เน้นกระบวนการน้อย ขาดคู่มือครูและเอกสารการสอน

5. การจัดทำสื่อการเรียนการสอนและนวัตกรรม ขาดเครื่องมือและอุปกรณ์งบประมาณที่จะใช้จัดทำสื่อจำนวนจำกัด ผู้สอนมีความเข้าใจในการทำสื่อการเรียนการสอนน้อย

6. การวัดและประเมินผล ผู้สอนไม่ทราบเทคนิควิธีในการสร้างแบบทดสอบที่ดี

7. การแนะแนวการศึกษาและอาชีพ ขาดบุคลากรที่จบการศึกษาด้านแนะแนวโดยตรง และขาดเอกสารที่สามารถใช้เป็นคู่มือในการแนะแนว

8. การทำวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน ขาดบุคลากรที่จะให้คำแนะนำในด้านการทำวิจัย ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องการทำวิจัยน้อย

จากความสำคัญของความพึงพอใจของครู และความสำคัญของการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ผู้ศึกษามีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม อันเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องในการที่จะนำผลการศึกษาไปใช้ เป็นข้อมูลในการเสริมสร้างความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการ โรงเรียน เพื่อให้การปฏิบัติงานของครูมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม

2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ ประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ ข้าราชการครูในโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม จำนวน 113 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้แก่ ข้าราชการครูในวัดเขมาภิรตาราม รวมทั้งสิ้น จำนวน 113 คน โดยใช้ตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่ และมอร์แกน มีค่าความเชื่อมั่นที่ระดับ 95 % (Krejcie and Morgan, 1970 ,หน้า 608 ; อ้างถึงใน พวงรัตน์ ทวีรัตน์) ทาการสุ่มแบบง่าย(Simple Random Sampling) และสุ่มตัวอย่างประชากรในแต่ละระดับชั้นอย่างเป็นสัดส่วน (Proportional Stratified Random Sampling) จากจำนวนครูจำแนกตามระดับการจัดการศึกษา คำนวณสัดส่วนโดยเทียบบัญญัติไตรยางศ์ ได้กลุ่มตัวอย่างตามขนาดโรงเรียนดังนี้

ครูโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	78	55
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	84	58
รวม	159	113

2. ตัวแปรในการศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ ประสิทธิภาพในการทำงานและระดับการศึกษา

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ 5 ด้าน ประกอบด้วย

2.2.1 ด้านการบริหารหลักสูตร

2.2.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

2.2.3 ด้านการนิเทศภายใน

2.2.4 ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยอาศัยกรอบแนวคิดทฤษฎี และผลงานเรื่องที่เกี่ยวข้อง โดยสร้างตามจุดมุ่งหมาย สมมุติฐาน ขอบเขตของการศึกษาและปัญหาในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 เป็น

แบบสอบถามเกี่ยวกับ ความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ 4 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศภายใน ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา มีลักษณะเป็นแบบ ประเมินค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะอื่นๆ มีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended) นำแบบสอบถามไปหาค่า IOC และทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงที่จะศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหพันธ์แบบอัลฟาของครอนบัค (Cronbach, 1970: 161) ผลปรากฏว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) เท่ากับ จากนั้นนำแบบสอบถามที่ผ่านการทดลองแล้วไปใช้เก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยต่อไป

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

การจัดกระทำข้อมูล

1. นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาประมวลผลแล้วสรุปนำเสนอในรูปแบบความเรียง
2. นำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์
3. นำแบบสอบถามมาลงรหัส (Coding) แล้วนำข้อมูลไปลงในโปรแกรมวิเคราะห์ข้อมูลสำเร็จรูป
4. ประมวลผลและแปลความหมายข้อมูล เพื่อทำรายงานผลการวิจัย
5. นำผลของข้อมูลมาใช้ทดสอบสมมติฐาน
6. นำข้อมูลจากส่วนที่ 3 มาสรุปแล้วนำเสนอในรูปแบบความเรียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 แบบสอบถาม นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์เกี่ยวกับสภาพการจัดกิจกรรม นันทนาการมาประมวลแล้วสรุปนำเสนอในรูปแบบความเรียง

ส่วนที่ 2 แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และค่าร้อยละตามตัวแปร เพศ ประสบการณ์ในการทำงานและระดับการจัดการศึกษา แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง และนำข้อมูลที่ได้จากแบบสำรวจตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ มาสรุปรูปแบบความเรียง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1) จากผลการวิจัยพบว่า มีผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 113 คน ประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 52.2 ประสบการณ์การทำงาน 6-10 ปี จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 และ ประสบการณ์การทำงาน 10 ปีขึ้นไป จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เป็น

จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นจำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 51.3 ตามลำดับ

2) ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมพบว่า มีความพึงพอใจในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.87$) และเมื่อจำแนกเป็นแต่ละด้านของปัจจัยจะพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดที่สุด ($\bar{x} = 2.99$) รองลงมา คือ ด้านการบริหารหลักสูตร/ด้านกรณีศึกษาใน ($\bar{x} = 2.86$) และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ($\bar{x} = 2.78$) ตามลำดับ

3) ผลการศึกษาความแตกต่างของความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดเขมาภิรตารามโดยรวม และด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านกรณีศึกษาใน และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

4) ผลการศึกษาความแตกต่างของความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม จำแนกตามระดับการจัดการศึกษา พบว่า ครูที่มีระดับการจัดการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดเขมาภิรตารามโดยรวม และด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปเป็นข้อๆ ได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ โดยภาพรวมพบว่า มีความพึงพอใจในระดับปานกลางและเมื่อจำแนกเป็นแต่ละด้านของปัจจัยจะพบว่า ด้านการจัดการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา คือ ด้านการบริหารหลักสูตร/ด้านกรณีศึกษาใน และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม จำแนกตามประสบการณ์ในการทำงาน พบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดเขมาภิรตารามโดยรวมและด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านกรณีศึกษาใน และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

3. ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม จำแนกตามระดับการจัดการศึกษา พบว่า ครูที่มีระดับการจัดการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจของครูที่มีต่อการ

บริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม โดยรวมและด้านการบริหารหลักสูตรด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

ประเด็นสำคัญที่ได้พบจากผลการศึกษาในเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้นำมาอภิปรายเพื่อสรุปเป็นข้อยุติให้ทราบถึงข้อเท็จจริงโดยมีการนำเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาอ้างอิงการอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

1. ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม โดยรวม และด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการนิเทศภายใน และด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของกนกพร สุทธิประภา (2558) ได้ทำการศึกษา ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอกระทุ่มแบน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ผลการวิจัยพบว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความพึงพอใจต่อการจัดระบบการบริหารวิชาการของสถานศึกษา อำเภอกระทุ่มแบน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร ด้านการบริหารงบประมาณ และด้านบริหารงานทั่วไปแตกต่างกัน และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุกัญญา เชื้ออินทร์ (2559) ได้ทำการศึกษา ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนห้วยแถลงพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 ผลการศึกษา พบว่า ครูโรงเรียนห้วยแถลงพิทยาคม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31 ที่มีประสบการณ์ต่างกันมีความพึงพอใจต่อการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา และด้านการวัดผล ประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน แตกต่างกัน

2. ครูที่มีระดับการจัดการศึกษาต่างกัน มีความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดเขมาภิรตาราม โดยรวม และด้านการบริหารหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของวัชระ เปี้ยกบุตร (2558) ได้ทำการศึกษา ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มเทพกระษัตรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ต ผลการวิจัยพบว่า ครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษา มีความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มเทพกระษัตรี สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาภูเก็ตสูงกว่าครูที่สอนอยู่ในโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

จากผลการวิจัยสามารถใช้เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนวัดเขมาภิรตารามเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ดังนี้

1. ด้านการบริหารหลักสูตร ควรดำเนินการประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนรับรู้หลักสูตรสถานศึกษาก่อนนำไปใช้
2. ด้านการจัดการเรียนการสอน ควรดำเนินการช่วยเหลือครูแก้ปัญหาในส่วนที่เกี่ยวกับการเรียนการสอน โดยจัดให้ครูเข้าสอนตรงตามวิชาเอก และความถนัด ควรจัดสรรอัตราค่าจ้างให้ครบถ้วนเรียน และไม่ให้มีกรโยกย้ายบ่อย
3. ด้านการนิเทศภายใน ควรดำเนินการเยี่ยมชั้นเรียนเพื่อรับฟังปัญหาและข้อเสนอแนะของครูอย่างสม่ำเสมอ
4. ด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา ควรดำเนินการจัดส่งครูเข้ารับการอบรมการวัดประเมินผล

ส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาสภาพของปัญหาและอุปสรรคของโรงเรียน ในโรงเรียนที่มีขนาดต่างกัน เพื่อศึกษาภาพรวมและเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการ
2. ควรทำการศึกษาในกลุ่มประชากรอื่นที่นอกเหนือจากข้าราชการครูในโรงเรียนของรัฐ เพื่อให้ได้แนวคิดที่แตกต่าง หลากหลาย และนำผลการศึกษามาประกอบการวางแผนในการดำเนินการพัฒนาการบริหารงานวิชาการ ให้การจัดการศึกษามีมาตรฐานเดียวกันทั้งหมด

เอกสารอ้างอิง

- กนกพร สุทธิประภา. (2558). *ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษา อำเภอกระทุ่มแบน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัย สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ทวี ประครอง. (2553). *ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนขยายโอกาส เขตบางขุนเทียน กรุงเทพมหานคร*. การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิตสาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นිරนุช ชัยจอหอ. (2557). *การศึกษาความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา อำเภอหนองบัว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต 3*.

การศึกษาค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครสวรรค์.

บั้งอร เดชศรี. (2558). *ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนอนุบาลบ้านสามพัน* สังกัด *สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)*. การศึกษาค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.

พรทิพย์ อาจารย์สุทธิ. (2557). *ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการโรงเรียนสมุทรสาครวิทยาลัย* สังกัด *สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษาเขต 10*. การศึกษาค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.

วัชระ เป็ยกบุตร. (2558). *ความพึงพอใจของครูต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในกลุ่มเทพ* *กระษัตรี* สังกัด *สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาญจนบุรี*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วีรชาติ วรรณชัย. (2556). *ความพึงพอใจของครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา* *กลุ่มเครือข่ายที่ 3 อำเภอเมืองปทุมธานี* สังกัด *สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาปทุมธานี* *เขต 1*. การศึกษาค้นคว้าอิสระครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏ พระนคร.

สร้อยญา วรรณศิลป์. (2556). *ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา* สังกัด *สำนักงานเขตประเวศ กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร การศึกษา, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุกัญญา เชื้ออินทร์. (2559). *ความพึงพอใจของครูที่มีต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนห้วยแถลงพิทยาศ* *คม* สังกัด *สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 31*. การศึกษาค้นคว้าอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยปทุมธานี.

เสาวภาลัย ปฐมพฤษ์วงษ์. (2557). *ความพึงพอใจของผู้ปกครองนักเรียนต่อการบริหารงาน ของโรงเรียนใน* *อำเภอเขาสมิง* สังกัด *สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร มหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา, มหาวิทยาลัยบูรพา.